

Životné jubileá

RNDr. František Činčura CSc., deväťdesiatročný

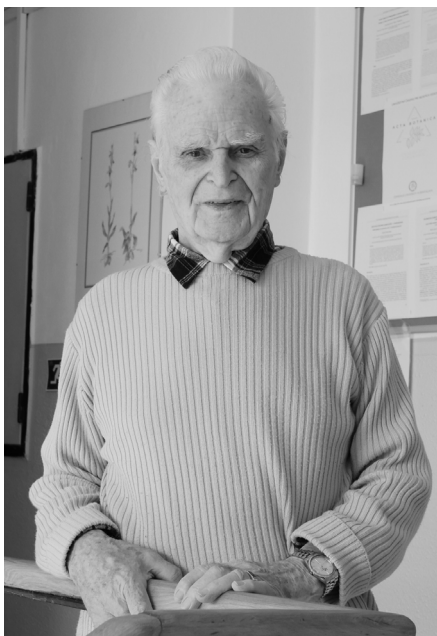

foto: L. Kováčik

Počas 40 rokov prednášal systém vyšších (a niekedy aj nižších) rastlín, viedol diplomové práce, praktické cvičenia zo semenných rastlín a terénne práce z botaniky. A my, vtedy poslucháči 2. ročníka odboru biológia, na tieto časy veľmi radi spomíname!

Uvediem výroky niektorých z nich (starších aj mladších), ktorí sa o Dr. Činčurovi takto vyjadřili:

Kamilka Bacigálová (štud. rok 1967/68): „Bol to výborný pedagóg, ktorému záležalo na nás študentoch a v prípade nejasností trpezlivo všetko objasňoval; nikdy nikoho neodbil. Prednášal nám systém nižších aj vyšších rastlín.“

Martin Michalko (štud. rok 1973/74): „Bol to milý pán, mali sme ho radi a bola s ním sranda. Zakaždým sa opýtal na moju mamu (jeho bývalú kolegyňu z Moskovskej) a nechal ju pozdravovať.“

Dominik Roman Letz (štud. rok 1987/88): „Na Dr. F. Činčuru si spomínam ako na výborného pedagóga s krásnym a zreteľným prejavom pri prednáškach z fylogénzy a systému vyšších rastlín. Prednášanú látku zvykol ilustrovať výstižnými kresbami a kvetnými vzorcami na klasickú

Je pre mňa milou povinnosťou oznámiť botanickej verejnosti, že RNDr. František Činčura CSc., bývalý pedagogický a vedecký pracovník Katedry botaniky Prírodovedeckej fakulty Univerzity Komenského, nedávno dosiahol úžasných 90 rokov v plnom fyzickom aj duševnom zdraví.

Narodil sa 9. októbra 1932 v Divíne (okr. Lučenec) v rodine lesníka a vyrastal v dvoch hájovniach (jedna ca 300 m za obcou Divín v smere na Tuhár a druhá v katastri obce Píla nad štátnou cestou Mýtina-Kriváň). Po skončení 5. triedy gymnázia v Lučenci (v r. 1949) sa stal žiakom Vyššej lesníckej školy v Banskej Štiavnici a po jej absolvovaní začal študovať odbor biológia na Prírodovedeckej fakulte v Bratislave (1953 – 1958).

A následne začína jeho pedagogická činnosť: prvotne a krátko ako učiteľ na Jedenást-ročnej strednej škole v Malackách (1958-59) a neskôr (od r. 1959) ako vysokoškolský pedagóg a vedecký pracovník na Katedre botaniky PrF UK v Bratislave, kde pôsobil až do konca roku 1999.

Životné jubileá

školskú tabuľu. Kresby vznikali paralelne s jeho výkladom a prispievali k lepšiemu pochopeniu botanickej terminológie, nevyhnutnej pre charakteristiku preberaných systematických skupín.“

Pavol Merea, ml. (štud. rok 1994/95): „Na skúške zo systematiky vyšších rastlín mi pomáhal pri determinácii ilustrovaného rodu *Veronica* mnemotechnicky: „No, kto podal ručník Pánu Ježišovi?“ – „Veronika! ☺“

A nakoniec autorka-laudátorka: „Pán doktor nám prednášal semenné rastliny, viedol praktikum k tomuto predmetu (kuriózne na úvodnej hodine vyšlo najavo, že sme vlastne vzdialení príbuzní ☺) a boli sme s ním ešte na terénnych prácach z botaniky (vtedy štud. rok 1974/75). Osobne som pred ním mala veľký rešpekt a hoci s nami rád vtipkoval, vzbudzoval vo mne prirodzenú autoritu, úctu a vážnosť.“

Dr. F. Činčura uverejnil viacero pôvodných vedeckých prác a je spoluautorom niekoľkých knižných populárno-odborných publikácií. Významne sa podieľal na budovaní karyotaxonomickej školy, ktorú uplatnil aj v neskôr publikovanej Kandidátskej dizertačnej práci (cf. Činčura F., 1981: *Vicia cracca* agg. in der in der Slowakei. Acta Fac. Rerum Nat. Univ. Comen., Bot., 28: 77–94).

Milý pán doktor, milý Ferko, k vzácnemu jubileu Ti v mene svojom aj bývalých študentov srdečne blahoželim a do ďalších rokov prajem, aby si bol zdravý, nestratil životný elán a neubúdali Ti sily na kultiváciu zelene v záhrade na Révovej. A aby sme sa mohli niekedy neformálne stretnúť a v Tvojom sympatickom podaní počúvať zaujímavé aj vtipné botanické historky.

Ad multos annos!

ELEONÓRA MICHALKOVÁ
V Bratislave, 16. októbra 2022

K životnému jubileu RNDr. Duňaši Javorčíkovej, CSc.

Významné životné jubileum uprostred leta oslávila a s najbližšími bilancovala, vždy inšpiratívna, optimistická, plná nápadov a predsavzatí i vzácnych spomienok, významná slovenská botanička a bryologička Duňaša Javorčíková, rodená Vašečková. Narodila sa v Bratislave 30. 7. 1942. Po maturite na Jedenásťročnej strednej škole v Bratislave bola v roku 1959 prijatá na Prírodovedeckú fakultu UK, na kombináciu biológia - chémia. Ako sama tvrdila, vždy ju fascinovali a zaujímali drobné objekty. To bolo príčinou jej vážneho celoživotného rozhodnutia a v druhom ročníku štúdia sa prihlásila v rámci študijného odboru systematická botanika, na špecializáciu bryológia. V tom období bol na Katedre systematickej botaniky rozbehnutý a prioritný karyologický, resp. karyotaxonomický výskum cievnatých rastlín flóry Slovenska. Pod vedením

významného slovenského bryológa doc. Peciaru začala riešiť nielen diplomovú prácu, ale aj neskôr svoju celoživotnú vedeckú problematiku zameranú na karyológiu a karyotaxonomiu machorastov. Postupne, vnikajúc do problému, bolo pre začínajúcu bryologičku evidentné, že metodiky osvedčené a používané bežne v cytológii a karyológii cievnatých rastlín neboli vhodné, použiteľné pre machy. Musela v sporadickej, v tom čase často v nedostupnej literatúre študovať, hľadať, overovať náročne experimentálne, cytologické metodiky, vhodné na dosiahnutie cieľa. Musela nielen akcentovať zber materiálu v teréne, ale bolo nevyhnutne vybudovať kultivačnú miestnosť na pestovanie materiálu i vypracovať či modifikovať kultivačné techniky vhodné na ďalšie cytologické spracovanie bryologického materiálu. Túto svoju pioniersku prácu a púť zavŕšila v roku 1964 diplomovou prácou „Karyologická štúdia československých zástupcov čeľade Funariaceae“. Po ukončení štúdia hneď začala pracovať na Katedre systematickej botaniky PFUK. V záujme prehĺbenia odborných a pedagogických vedomostí absolvovala v roku 1972 štvorsestrálnu „Postgraduálny kurz z lichenológie a bryológie“ na Prírodovedeckej fakulte KU v Prahe a v roku 1973 štvorsestrálnu „Štúdium vysokoškolskej pedagogiky“ na Filozofickej fakulte UK v Bratislave. Roku 1974 obhájila rigoróznú prácu z odboru botanika „Bryologické pomery južnej časti Bielych Karpát“, v ktorej priniesla významné údaje a informácie dovtedy bryofloristicky málo známeho územia. V roku 1982 obhájila kandidátsku dizertačnú prácu „Karyologické štúdium niektorých zástupcov bryoflóry Slovenska“. Krátko po obhajobe, v období rokov 1982 – 1984 sprevádzala manžela na expertnej misii v Nigérii. Po návrate, až do odchodu na dôchodku v roku 2005, pracovala na materskej katedre ako odborná asistentka.

Počas celého pedagogického pôsobenia viedla cvičenia, odborné semináre a prednášky z predmetu Fylogénéza a systém nižších rastlín pre študentov študijného odboru biológia a pedagogických kombinácií s biológiou. Jej významný vedecký príspevok spočíva v spoluúčasti na karyotaxonomickom výskume flóry Slovenska, bryofloristickom výskume Devínskej kobyly a Bielych Karpát. Vedecké výstupy publikovala najmä v časopisoch Acta Botanica a Bryonora.

Jubilantke prajeme pevné zdravie a šťastie.

KAROL MIČIETA

Eva Uhliarová – mladá sedemdesiatníčka

Evka Uhliarová sa v tomto roku dožila jubilea, ktoré ma osobne prekvapilo, lebo Evku poznám už tretie desaťročie a nevšimol som si, že by sa veľmi zmenila, tým skôr že by nebudaj zostarla. Dojmy nás však aj vo vede často pomýlia a preto sa musíme držať exaktných dát – a to aj v prípade tohto slávnostného textu.

Eva Uhliarová (rod. Kolesárová) sa narodila 24. mája 1952 v Rožňave a detstvo prežila v Gemerskej Hôrke. Počas základnej školy sa rodičia presťahovali do Banskej Bystrice, kde žije doteraz. Na Gemer, do rázovitej obce Rejdová, kde žila jej stará mama, sa ale stále rada vracala. Po absolvovaní Strednej všeobecnovzdelávacej školy bola v roku 1970 prijatá na Prírodovedeckú fakultu UK v Bratislave. Jej špecializáciou bola genetika a tejto téme sa venovala aj vo svojej diplomovej práci (1975) a následne aj v práci rigorózsnej (1976). V tom pokračovala aj v prvom zamestnaní na Katedre všeobecnej biológie Prírodovedeckej fakulty

UPJŠ Košice keď študovala vplyv ionizačného žiarenia na myši (1975–1976). Tento výskum motivovaný dobývaním vesmíru bol posledným v kariére genetiky, lebo po dvoch rokoch nastúpila na Výskumný ústav lúk a pasienkov (neskôr VÚ trávnych porastov a horského poľnohospodárstva) v Banskej Bystrici. Tu strávil väčšinu svojho pracovného života. Popri Marte Treskoňovej začala študovať lipnice a genofond tráv. Po jej odchode do zahraničia kompletne prevzala výskum spoločenstiev trávnych porastov. Tak sa Evka od genetiky vrátila k botanike, ku ktorej vždy inklinovala.

Na VÚTPaHP riešila Evka viacero projektov zameraných na ekológia trávnych porastov, botanické a fytoecologické hodnotenie lúk a pasienkov (druhové zloženie, vplyv spôsobu obhospodarovania na biodiverzitu, sekundárna sukcesia). Vďaka desaťročiam výskumu trávnych porastov sa stala jednou z našich najlepších odborníkov na spoločenstvá lúk a pasienkov a ich rastliny, najmä druhy tráv. Pri detailnom sledovaní rôzne manažovaných porastov na experimentálnom objekte Suchý vrch musela rozlišovať trávy aj ostatné byliny v každom vývojovom štádiu a to aj v podobe suchého sena. Raz ma šokovala pri zapisovaní lúčnych spoločenstiev na Povrazníku v Podpoľaní, keď neváhala spraviť zápis na nedávno pokosenej ploche so slovami „šak to sa celkom dobre dá“. A naozaj vtedy spravila plnohodnotný zápis. Najmä vďaka Evke sme sa teda ja aj ďalší kolegovia naučili rozlišovať sterilné trávy.

Naše cesty sa stretli v polovici 90-tych rokov na Poľane vďaka projektu IUCN „Ochrana biodiverzity a obhospodarovanie trvalých trávnych porastov CHKO-BR Poľana“ a následne pri pilotnom „Agroenvironmentálnom programe pre Slovensko“ (kde bola vedúcou botanického tímu). Jej skúsenosti s manažmentom trávnych porastov, snaha a zanieťenie o zachovanie druhovo bohatých kvetnatých lúk sa okrem publikácií zo zmienených projektov naplno využili v manažmentových modeloch pre mezofilné lúky a pasienky a potom pri praktickej aplikácii Programu rozvoja vidieka, resp. pri programoch starostlivosti o európsky významné chránené územia.

Okrem ekológie a vplyvov manažmentu sa Evka venovala aj klasifikácii spoločenstiev trávnych porastov, a to jednak syntaxonomickej ale aj na úrovni typov biotopov. Pod vedením Heleny Ružičkovej spracovávala v rámci dizertačnej práce spoločenstvá na vulkanitoch Javoria a v roku 1997 obhájila na Ústave krajinnej ekológie SAV v Bratislave titul CSc. V roku 2002 prijala miesto odborného asistenta na Katedre biológie FPV UMB v Banskej Bystrici. Vďaka tomu sa mohla stať spoluriešiteľkou viacerých projektov VEGA. Významná bola najmä spolupráca s Monikou Janišovou a ďalšími „lúkármi“ na expertnom systéme na identifikáciu syntaxónov travinno-bylinnej vegetácie, v rámci ktorej riešila spoločenstvá mezofilných lúk a pasienkov (zväzov *Cynosurion* a *Arrhenatherion*). Jej snaha o čo najlepšiu klasifikáciu daných spoločenstiev potom vyvrcholila v piatom zväzku Rastlinných spoločenstiev Slovenska venovanom travinno-bylinnej vegetácii. Vyšiel v roku 2014 – ako symbolický darček na záver jej oficiálnej pracovnej kariéry. Neoficiálne však Evka pokračovala vo výskumoch ďalej a svoje západokarpatské skúsenosti „exportovala“ do ukrajinských a rumunských Karpát.

Netreba však opomenúť Evkinu pedagogickú prácu. Počas 12 rokov pôsobenia na UMB odovzdala svoje poznatky, skúsenosti, lásku k rastlinám a ich spoločenstvám stovkám študentov učiteľských aj vedeckých študijných programov. Vyučovala predmety Systém a ekológia vyšších rastlín, Fytochorológia, Rastlinné spoločenstvá Slovenska, Fytcenológia a Metódy hodnotenia vegetácie. Bola vedúcou 26 bakalárskych a diplomových prác a jednej práce rigoróznej.

Na záver chcem v mene mnohých priateľov a kolegov poďakovať za všetky spoločné dni strávené v teréne či za počítačom a popriať našej miljej nestarajúcej Evke mnoho radostných a šťastných rokov v plnom zdraví. Samozrejme sa teším na ďalšiu spoluprácu (ktorá stále plnohodnotne pokračuje!) a stretnutia na našich obľúbených lúčach a pasienkoch.

KAROL UJHÁZY

Vybrané publikácie

- knižné

- Sláviková, D., Krajčovič, V. et al. 1996. Ochrana biodiverzity a racionálne využívanie trvalých trávnych porastov v CHKO-BR Poľana. IUCN, Bratislava.
- Sláviková, D., Krajčovič, V. et al. 1998. Ochrana biodiverzity a obhospodarovanie trvalých trávnych porastov CHKO-BR Poľana 2. IUCN, Bratislava.
- Uhliarová, E. 2002. Lk3 Mezofilné pasienky a spásané lúky; LK6 Podmáčané lúky horských a podhorských oblastí; LK7 Psiarkové aluviálne lúky. In Stanová, V., Valachovič, M. (eds.), Katalóg biotopov Slovenska, Daphne, Bratislava.
- Janišová, M., Uhliarová, E., Ujházy, K. & Rajtárová, N. 2004. Cievnaté rastliny nelesných spoločenstiev Chránenej krajiny oblasti biosférickej rezervácie Poľana. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 26 (Supl. 13): 1–200.
- Janišová, M., Hájková, P., Hegedúšová, K., Hrivnák, R., Kliment, J., Micháľková, D., Ružičková, H., Rezníčková, M., Tichý, L., Škodová, I., Uhliarová, E., Ujházy, K. & Zaliberová, M. 2007. Travinnobylinná vegetácia Slovenska – elektronický expertný systém na identifikáciu syntaxónov. Botanický ústav SAV, Bratislava.
- Uhliarová, E., Smatanová, J., Janák, M. & Janišová, M. 2009. Manažmentový model pre mezofilné pasienky. Dostupné na: https://www.daphne.sk/sites/daphne.sk/files/uploads/MM09_Cynosurion_0.pdf.
- Petrášová, A., Uhliarová, E., Sabo, P. & Považan, R. 2013. Manažment chránených druhov rastlín. Banská Bystrica: Vydavateľstvo Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici.

Hájková, P., Zaliberová, M., Uhliarová, E., Hegedúsová-Vantarová, K., Řezníčková, M., Dúbravková, D., Janišová, M., Ujházy, K., Škodová, I. & Hájek, M. 2014. *Molinio-Arrhenatheretea*. In Hegedúsová-Vantarová, K., Škodová, I. (eds), Rastlinné spoločenstvá Slovenska 5. Travnino-bylinná vegetácia. VEDA, Bratislava, p. 193–382.

- vedecké články

- Kolesárová, E. & Podstávková, S. 1978. Lethal effect of the UV radiation on two strains of chlorococcal algae *Chlamydomonas reinhardtii* being of different mating type. Acta F.R.N. Univ. Comen. – Genetica, Bratislava 9: 21 – 35.
- Podstávková, S. & Uhliarová, E. 1983. Isolation of mutants with a modified sensitivity to ultraviolet radiation in chlorococcal algae *Chlamydomonas reinhardtii*. Acta F.R.N. Univ. Comen. – Genetica, Bratislava 14: 47–56.
- Javorková, A. & Uhliarová, E. 1989. Evaluation of native material of *Poa pratensis* L. collected from various sites in Czechoslovakia. Newsletter (GB) 24(14)
- Ujházy, K., Vlčko, J. & Uhliarová, E. 2003. Nová lokalita vstavačovitých (*Orchis coriophora*, *O. ustulata*, *O. morio*) na severozápadnom úpätí Poľany. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 25: 61–68.
- Hrivnák R, Kliment, J., Bernátová D., Blanár D., Hájek M., Hájková P., Jarolímek, I., Uhliarová, E., Ujházy K., Valachovič M. & Zaliberová, M. 2004. Prehľad rastlinných spoločenstiev uvádzaných z Muránskej planiny a bezprostredne susediacich území. Reussia 1 (Suppl. 1): 191–214.
- Janišová, M., Ujházy, K., Uhliarová, E. & Rajtárová, N. 2004: Aktuálna flóra nelesných spoločenstiev Chránenej krajinej oblasti Poľana – zhodnotenie početnosti výskytu taxónov vyšších rastlín. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 26 (Supl. 10): 140–144.
- Shiyomi, M., Gáborčík, N., Koizumi, H., Javorková, A., Uhliarová, E., & Ježíková, O. 2004. Spatial patterns and species diversity of plant communities in sown, oversown, and semi-natural grasslands in Banská Bystrica, Slovakia. Japanese Journal of Grassland Science 50(1): 1-8.
- Uhliarová, E. 2005. Nová lokalita hadivky obyčajnej (*Ophioglossum vulgatum*) v Kremnických horách. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 27: 147–150.
- Ujházy, K., Uhliarová, E., Kochjarová, J., Ružičková, H., Blanár, D. & Kliment, J. 2007. Spoločenstvá podhorských trávnych porastov Národného parku Muránska planina. Reussia 4(1–2): 107–146.
- Janišová, M. & Uhliarová, E. 2008: *Brachypodio pinnati-Molinietum arundinaceae* Klika 1939 v Starohorských vrchoch. Bull. Slov. Bot. Spoloč. Bratislava 30: 227–238.
- Janišová, M., Uhliarová, E., Hlásny, T. & Turisová, I. 2010. Vegetation-environment relationships in grassland communities of central Slovakia. Tuexenia 30: 423–443.
- Uhliarová, E., Sabo, P., Turisová, I., Hladká, D. & Martinová, E. 2012. Distribution of alien species in habitats of the Piešťany spa town surroundings. Thaiszia 22: 255–269.
- Janišová, M., Ujházy, K. & Uhliarová, E. 2013. Phytosociology and ecology of *Avenula adsurgens* subsp. *adsurgens* in Carpathian grasslands. Tuexenia 33: 371–398.
- Vološčuk, I., Uhliarová, E., Sabo, P., Škodová, M. & Švajda, J. 2016. Succession dynamics of vegetation in The Slovak Karst Biosphere reserve landscape (Western Carpathians). Ekologia 35(1): 13–31.
- Zajac, M., Ujházy, K., Škodová, I., Kuzemko, A., Borsukevych, L., Danylyuk, K., Duchoň, M., Figura, T., Kish, R., Smatanová, J., Turis, P., Turisová, I., Uhliarová, E. & Janišová, M. 2016. Classification of semi-natural mesic grasslands in the Ukrainian Carpathians. Phytocoenologia 46 (3): 257–293.

Doc. Mgr. Soňa Jančovičová, PhD. (*23. 11. 1972)

“Každý, kto si zachová schopnosť vidieť krásu, nikdy nezostarne.” – Franz Kafka

Záhorie je čarovný kraj, pre botanika ako stvorený – lesy, mokrade, lúky, kde len zriedka stretnete turistov. Výnimkou sú hubári, pre ktorých sú záhorské boriny rajom na zemi. Práve v tomto hubárskom raji sa 23. novembra 1972 narodila mykologička Soňa Jančovičová. Vyrastala v Sološnici, odkiaľ je na skok do Malých Karpát aj do borín Záhorskej nížiny. Gymnázium absolvovala v Malackách, ako talentovaná hádzanáarka nastúpila na učiteľské štúdium Biológia – Telesná výchova na Fakulte telesnej výchovy a športu UK. Huby sa jej stali osudnými už počas štúdia, diplomovú prácu “Mykoflóra lokalít Borníky a Košariská” vypracovala a obhájila na Katedre botaniky PriF UK v roku 1996. Po skončení magisterského štúdia nastúpila na doktorandské štúdium na Katedru botaniky PriF UK, kde v roku 2001 obhájila dizertačnú prácu „Diverzita a ekologická charakteristika húb lužných lesov Sedláckovho ostrova a ostrova Sihoť (Podunajská nížina)“. Mykológii a botanike ostala verná aj naďalej, už

ako súčasť kolektívu Katedry botaniky, kde pracuje dodnes. V roku 2012 získala titul Docent obhájením habilitačnej práce “Taxonomické, chorologické a ekologické štúdie o rode *Crepidotus*”. Vďaka svojmu pracovnému nasadeniu, dôslednosti a vytrvalosti patrí medzi najlepších vedeckých pracovníkov Prírodovedeckej fakulty, výsledky jej obsiahlej vedeckej práce sú uvedené tu: http://alis.uniba.sk:9909/search/query?match_1=PHRASE&field_1=authid&term_1=321420&sort=dateNewest&theme=EPC, výber pedagogickej činnosti a prehľad najvýznamnejších publikácií tu: <https://fns.uniba.sk/pracoviska/biologicka-sekcia/kbo/zamestnanci-a-doktorandi/sona-jancovicova/>. Bola a je vedúcou a spoluriešiteľkou viacerých vedeckých projektov, členkou Slovenskej mykologickej spoločnosti pri SAV, Českej vedeckej spoločnosti pro mykologii a Slovenskej botanickej spoločnosti pri SAV („Zaslúžilý člen SBS“). Od roku 2009 pôsobí ako výkonná redaktorka časopisu *Acta Botanica Universitatis Comenianae*.

Práca na katedre botaniky však okrem vedeckej činnosti zahŕňa aj pedagogickú činnosť, za ktorú jej vedenie PriF UK v roku 2015 udelilo ďakovný list za vynikajúce výsledky práce vysokoškolského učiteľa, pedagogické majstrovstvo, ako aj spätnú väzbu z hodnotenia študentov.

Láska k prírode, nezištnosť, pracovitosť a otvorené srdce všetkým malým i veľkým bytosťam sú súčasťou Soninho každodenného života. Rovnako ako práca v záhrade, pestovanie kvetov, ručné práce, starostlivosť o sliepky, mačky, jazvečiky a iné psy. Dlhé roky pomáhala vychovávať vodiacich psov vo Výchovnej škole pre vodiace a asistenčné psy a zostavovala zvukový magazín Vodiaci pes. Jej spisovateľský talent a tvorivosť sa neprejavuje iba pri vedeckých publikáciách,

Životné jubileá

dúfam a teším sa, že jedného dňa si prečítame aj jej poviedky. Záhoriu ostala verná, dodnes žije a stará sa o otca v Sološnici a s partnerom Martinom v horárni pri Rohožníku.

Milá Soňa, odkedy sme prišli na katedru botaniky, sedíme a učíme spolu, a si tou najlepšou kolegynkou i priateľkou. Do ďalších rokov Ti prajem za nás všetkých pevné zdravie, spokojnosť v osobnom aj pracovnom živote, lásku, šťastie a dostatok všetkého potrebného.

KATARÍNA MIŠÍKOVÁ

